

č.2/2013

DELFIN

študentský časopis SSOŠ Bukovecká 17, Košice

Dokonalý svet

Októbrová kvapka krvi

Praktická prvá pomoc

Dôkaz mojej dospelosti

Vedeli ste, že...

**Vianočné zvyky
a tradície**

Asi všetci poznáme to čaro. Ráno
vstaneme a je deň ako akýkoľvek iný.
Ale predsa úplne iný. Sú Vianoce.
Zrazu všetko vonia, v telke idú
rozprávky a všetko je krajšie než
inokedy. Ale večer... tak ten je
najkrajší na svete... Pretože večer
sme všetci spolu... a príde aj ten,
ktorého všetci vždy vítame s
rozžiarenými očami, láskou a
vd'akou... áno, áno, tešte sa, aj tento
rok k vám príde

J E Ž I Š K O :D.

rozrezané jablko - zdravie do hviezd

cesnak - zdravie

usporiadané semienka v jablku - šťastie

strukoviny - bohatá úroda

šupiny z ryby - bohatstvo

reťaz - súdržnosť rodiny

chren - mal dodať ľuďom odvalu

rovný plameň sviečky - zdravie rodiny

množstvo pálenky - množstvo novej krvi

*ak sviečka zhasla počas večere - úmrtie
v rodine*

Vianočné zvyky a tradície

K najbohatším, najzaujímavejším, ale aj najkomplikovanejším patria zvyky medzi Vianocami a Novým rokom. Sú spojené s vítaním znovu sa rodiaceho Slnka a boli tak hlboko zakorenené v tradícii európskych národov, že v štvrtom storočí nášho letopočtu presunula cirkev výročný deň narodenia Ježiša Krista na 25. december, ktorý bol dovtedy oslavovaný ako deň renesancie Slnka. V priebehu storočí sa ústrednou oslavou stalo síce Kristovo narodenie, súčasne však pretrvali staršie poverové úkony a obrady, súvisiace so zimným slnovratom.

Slnovrat v spojení s novým rokom bol z hľadiska duchovnej kultúry najvýznamnejším obdobím celého roka. Príkazy a zákazy, ktoré sa k nemu viazali, boli síce iracionálne, no z praktického hľadiska pôsobili pozitívne. Verilo sa, že ak cez Vianoce visel v dome kožuch, bude hynúť dobytok, ak šaty, do roka zomrie ten, komu patria. Vianočné pečivo sa pieklo na Štedrý deň, muselo byť hotové do východu Slnka. V priebehu pečenia si gazdina očistila ruky od cesta na dvore, aby sliepky dobre znášali. Ak rukou od cesta potrela tvár dospievajúcemu chlapcovi, ušetrila ho ešte na dlhý čas od holenia. Keď už boli chleby v peci, podskočila, aby boli pekne vysoké.

Podľa počasia na Štedrý deň ľudia hádali, aké hospodárenie ich čaká na budúci rok. Tmavé nebo veštilo tmavé - teda plné stodoly a veľa ovocia. Veľký, svetlý mesiac bol predzvest'ou neúrody, veľa hviezd znamenalo veľa kureniec a hrozna, zatiahnutá obloha dobrú doživosť kráv. Zlou predzvest'ou bola hmla - ak bola na horách, malo zomrieť veľa starých ľudí, ak v dolinách, mali zomierať mladí. Najviac a najzáhadnejších povier sa viaže k Štedrovečernej večeri, ktorá sa mohla začať, až keď vyšla prvá hviezda.

JESEŇ na SSOŠ Bukovecká 17

7. september - Deň finančnej gramotnosti

$$Ú = ((I * ús) / 365) * d \dots$$

„Jednoduchý“ vzorec na výpočet úroku. Avšak, ide to aj ľahšie. Napríklad hravou formou, ako sa nám to rozhodla ukázať pani profesorka Pokorná. Práve ona pre nás pripravila finančnú hru, v ktorej sme si mohli overiť naše poznatky o všeobecných znalostiach až po nákup v obchode. Hry boli zábavne a poučné. Niektoré nám ukázali, že nie sme až takí múdri, ako si myslíme, a tak nám pomohol aj internet, na ktorom sme si mohli nájsť potrebné informácie. Vyskúšali sme si lovenie bankoviek (keď by to bolo také ľahké aj v reálnom živote). Najťažšou úlohou (teda aspoň pre mňa) boli odhady. Do konca života si budem pamätať otázku - Koľko bankoviek s nominálnou hodnotou 500€ potrebujeme na vyplnenie 1m²?

Viki Eged 3.A

Praktická prvá pomoc

Dňa 10.septembra 2013 sa na našej škole uskutočnila prezentácia prvej pomoci spojená s praktickou súťažou. Žiaci si mohli vyskúšať, ako správne podať prvú pomoc, či už „dýchanie z úst do úst“, alebo ošetrovanie rôznych poranení. Prezentáciu organizovala Viktória Egedová, vďaka Európskemu programu KOMPRAX, v spolupráci so Slovenským Červeným krížom.

V tejto dobe je veľmi dôležité vedieť aspoň základy záchrany ľudského života a presne

pre toto sme sa rozhodli zorganizovať toto podujatie. Na stanovištiach si študenti vyskúšali kardiopulmunálnu resuscitáciu, ako správne ošetriť otras mozgu, zlomenú nohu a v neposlednom rade aj šok. Samozrejme sme si pre študentov pripravili aj malý testík, aby sme si overili, či si z prednášky aj niečo zapamätali. Súťaž sme si všetci užili a dúfame, že si to zopakujeme aj budúci rok.

Pod'akovanie patrí všetkým, ktorí pomáhali pripraviť celú túto akciu, podieľali sa na nej či už ako rozhodcovia, alebo figuranti.

Viki Eged 3.A

Októbrová kvapka krvi

23. októbra sme sa zúčastnili odberu krvi, ale s malou zmenou. Nezúčastnili sme sa mobilného odberu, ale navštívili sme nemocnicu v Šaci.

Ako po minulé roky, aj tento, bola iniciátorkou udalosti pani profesorka Károlyi, vďaka ktorej sa uskutočnil už 7. ročník odberu krvi.

Každým rokom pribúdajú d'alší a d'alší darcovia z našej školy, čo nás veľmi teší.

Vážime si, že ste boli ochotní darovať svoju krv.

ĎAKUJEME

Na záver krátky rozhovor s našimi darcami:

Zaujímalo nás:

- 1. Čo vás priviedlo k tomu, aby ste darovali krv?*
- 2. Kol'kýkrát darujete krv?*
- 3. Viete, akú máte krvnú skupinu?*
- 4. Daroval už niekto z vašej rodiny krv?*
- 5. Čo bolo pre vás komfortnejšie: školský odber alebo ten v nemocnici ?*
- 6. Ako ste sa cítili pri odbere?*

Eva Pócsová, 4.A

1. Tak nejedenkrát mi písali sms ohľadom darovania krvi, tak ak viem, že moja krv je dôležitá, rada pomôžem iným ľuďom.
2. Malo by to byť 2.krát, len som nemohla ten 2.krát... /málo železa/ .
3. Zistila som to minule, keď som bola na školskom odbere krvi - B negatív
4. Áno oco a sestra
5. Školský odber - nemuseli sme sa nikde vláčiť a bolo to pohodlnejšie.
6. Neodoberali mi krv...

Martina Okošová, 4.A

1. Chcem vedieť, akú mám krvnú skupinu a rada pomôžem.
2. Nedávno som mala 18, tak teraz je to moja premiéra.
3. Teraz som sa dozvedela, že B - pozitív.
4. Áno, ocko daruje permanentne.
5. Ja som bola iba na odbere v nemocnici a bolo to fajn, majú tam lepšie vybavenie než keď si musia všetko nosiť k nám do školy.
6. Super, dávno som sa tak nenasmiala, sestričky boli super, hovorili sme si tam vtipy.

Andrea Butkovičová, 4.A

1. Chcem urobiť niečo dobré pre ľudí, ktorí to potrebujú.

2. Tretí.

3. Áno, viem, B - pozitív.

4. Neviem.

5. Školský odber bol pre mňa lepší, rýchlejší.

6. Úplne normálne, nebolo mi ani zle.

Martina Okošová 4.A

Deň, keď sme ukázali, že aj škola vie byť zábavná

Dňa 13.11.2013 sa naša škola rozhodla deťom 8. a 9. ročníka ZŠ ukázať, že nie je škola ako škola. Predtým sme prezentovali našu školu prostredníctvom prezentácií, projektov alebo plagátmi, no teraz sme sa rozhodli predstaviť našu školu praktickým spôsobom. Deti zo základných škôl prišli do Átrium klubu na sídlisku Terasa, kde sme ich už netrpezlivo čakali. Ako prví prišli šiestaci, siedmaci a ôsmaci. Neskôr prišli aj starší - deviataci. A keďže som spomínala, že tentokrát to nebude iba o prezentáciách, pripravili sme si pre nich zaujímavý program.

Čakala ich tam aj zaujímavá ekonomická hra, s ktorou ich oboznámili žiačky našej školy a pani profesorka Pokorná.

Všetko zábavne moderovala pani profesorka Liana Ivanová.

Naša škola sa venuje aj dramatickej výchove, a preto žiaci 4.A triedy predviedli pripravené pohybové divadlo s názvom „Raj“. Najprv som sa veľmi bála, či sa im náš program bude páčiť, ale ukázalo sa, že všetci sa nesmierne

dobre zabávali. Myslím si, že to bolo super ukázať deťom, že škola nie je iba o učení, ale aj o tom vedieť sa zabávať.

Laura gadušová 3.B1

Do RÁDU pribudli ďalší...

alebo

imatrikulácia očami prvákov

Imatrikulácia bola jedným slovom - SUPER.

Ked'že som to ešte nezažila, nevedela som, čo tam bude, čo ma čaká. Všetci prváci sme sa báli toho, čo si na nás prichystali naši starší spolužiaci, ale nakoniec to bolo vynikajúce.

Celá imatrikulácia sa niesla v duchu príbehu o troch kozách, ktoré sa stratili a o gazdovi, ktorý sa rozhodli hľadať ich. O tejto náramne šokujúcej správe ako prvá informovala pani profesorka Ivanová - redaktorka najsledovanejšej televízie, ktorá nám počas celého dňa poskytovala najnovšie informácie vo vzniknutej kauze. Všetkých prítomných pobavila a nás prvákov zbavila stresu. Počas imatrikulácie spieval výborný zbor žiakov, pod vedením pani učiteľky Karnižovej.

Najprv niektorí z 1. A a 1. B súťažili v hre Milionár, kde sa nás pýtali otázky o učiteľoch a žiakoch našej školy. Potom musela 1. A pomôcť kozám tak, že s triednou učiteľkou Adamčíkovou urobili loď, ktorou sa kozy preniesli cez more plné sirén. Na rad prišla 1. B, kde opäť pomáhala triedna učiteľka, ktorá im rozdala masky domácich zvieratiek, ktoré museli napodobňovať. Najlepšou ale bola súťaž, kde úlohou zástupcov prváckych tried bolo nafúkať balón a prasknúť ho tak, že si naň sadnú.

Na rad prišiel imatrikulačný rituál, pri ktorom sme sľubovali a prisahali s rukou na hrudi Erika z 3.A, prípadne bozkom na ruky študentiek z 3.B1, 3.B2

triedy. Mnohí sme boli krásne pofarbení ceruzkami na oči alebo rúžmi na pery. Potom nám zaspievali dve žiačky Viki Lešková a Laura Gadušová, ktoré dokonca pani učiteľku Ivanovú aj dojali.

Gazda nakoniec svoje kozy našiel, aj vďaka skvelým tanečným pohybom Matúša z 3.A, ku ktorému sme sa nakoniec pridali aj my ostatní.

Imatrikulácia vyšla naozaj super a teším sa na ďalšiu o rok - už len ako diváčka.

Paťa Bodnárová 1. B

Červené stužky - symbol podpory boja proti chorobe AIDS

Už po piatykrát sa naša škola zapojila do celoslovenskej kampaň pod názvom „Červené stužky“, ktorá je zameraná na boj proti AIDS. Túto kampaň sme v tomto roku podporili aj tým, že sa na našej škole, vďaka p.p.Károlyi a MUDr. Igorovi Masícovi z Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, zorganizovala prednáška spojená s rolovými hrami pre žiakov 1., 2. a 3. ročníkov. Všetci žiaci a zamestnanci školy sa ku kampani pripojili pripnutím červenej stužky.

Odkaz pre vás všetkých od ženy, ktorá sa volá Nomsa a zomiera na AIDS: „Povedzte mladým ľuďom vo vašej krajine, aby sa večer pozreli na oblohu. Uvidia množstvo hviezd, ktoré nádherne ožarujú noc ... To sú

oči detí Afriky, ktoré umreli na AIDS, to sú oči mladých plných nádejí na lepší život, nadaných a schopných mladých Afričanov, ktorí sa už nepodelia so svojimi darmi, lebo sú mŕtvi. To sú oči, ktoré Vám žiaria a vyzývajú vás k zmene, aby ste žiarili na zemi.... To sú oči, ktoré kričia - Nie viac AIDS!". -

Sme presvedčení, že táto kampaň "Červené stužky" nebola zameraná len na pripnutie si tohto symbolu, ale všetkých nás priviedla k zamysleniu sa nad veľkou hodnotou a krásou života.

Tá naša stužková

Posledné sekundy pred oficiálnym začiatkom stužkovej slávnosti venujte svojim spolužiackam. Uvidíte, ako sa každá jedna reflexívne vystiera, narýchlo kontroluje šaty a pohľadom nenápadne vyhl'adáva kameru a fotoaparát, aby vedela, ktorým smerom vysielat' úsmev. Na viac neostáva čas...teda, ak nerátame rýchlu modlitbičku s prosbou, aby sme sa nepotkli o šaty či vlastné nohy. Nasledujúce chvíle majú rýchly spád. Privítanie a poďakovanie, príhovor za príhovorom, samotné "stužkovanie", prípitok, tanec, večera, tanec, program, tanec, polnočný súd a....

Koniec.

Náhle si uvedomíte, že takmer celé štyri roky očakávate šesť či sedem hodín, ktoré sú nenávratne preč. Na hrudi vám žiari tá dlho očakávaná stužka, na stole stojí prázdny pohár s vaším menom a vedľa neho zviazaná báseň a črep

z krčahu. Niekoľko maturantiek sedí pri stole, pár z nich po celý večer neopustilo parket a iné sa kamsi vytratili.

Vtom momente viete, že všetky tie hádky stáli za to.

P.S. Vivat academia, vinant professores....

BRKOM NAŠICH ŠTUDENTOV

Ona a on

Stála tam sama...
pod tou lampou... nejaká dáma...
Na jej ružové líca vločky jemne padali
a jej oči len jedného hľadali...
Všade tma, len svetlo nad ňou žiarilo,
presne tak, ako sa jej to v tú noc prisnilo.
Stál tam sám...
pod lampou... nejaký pán...
Očami hľadel na oblohu jasnú
a hľadal vo hviezdach tú ženu krásnu.
Pohl'adom vpísal jej meno na
zasnežený chodník,
...tú dámu mu nenahradí veru nik.

Prešiel čas, kým sa obaja stretli,
kým sa ich pohľady pretli,
kým nastala konečne tá chvíľa
očakávaná,
keď dáma sa cíti byť opäť milovaná.

Spoločne zdieľať smútok, radosti i lásku,
snažiť sa prekonať každú prekážku...
Aby na ceste spoločnej im táto lampa svietila,
aby sa im sen a každá túžba splnila,
aby nad svojím životom mali moc,
aby bol krásny a čarovný, ako táto noc.

Svetlo z lampy pouličnej len ich tiene
vytvára
a spomienka za spomienkou sa obom
vynára.

Sneh pod nohami im hrá príjemnú
melódiu...

nik a nič nevezme im ich šťastia
eufóriu.

Jedna dlaň druhú zohrieva,
nielen oči, ale celá tvár sa usmieva...
V objatí stoja a jedno želanie obaja
majú,
len jedno si z celého srdca prajú...

Kristína Nigutová 3.A

Áno, ja viem, že som sa zmenila,
tiež som si to uvedomila.
Už to nie je to staré ja čo bývalo,
veľa vecí sa odvtedy zmenilo.
Niečo vo mne ma núti myslieť
negatívne,
akoby niekto iný bol prevtelený
vo mne.

Ale ja nechcem, aby to tak bolo,
chcem, aby sa všetko do starých
koľají vrátilo.
Moja nálada sa mení zo sekundy na
sekundu,

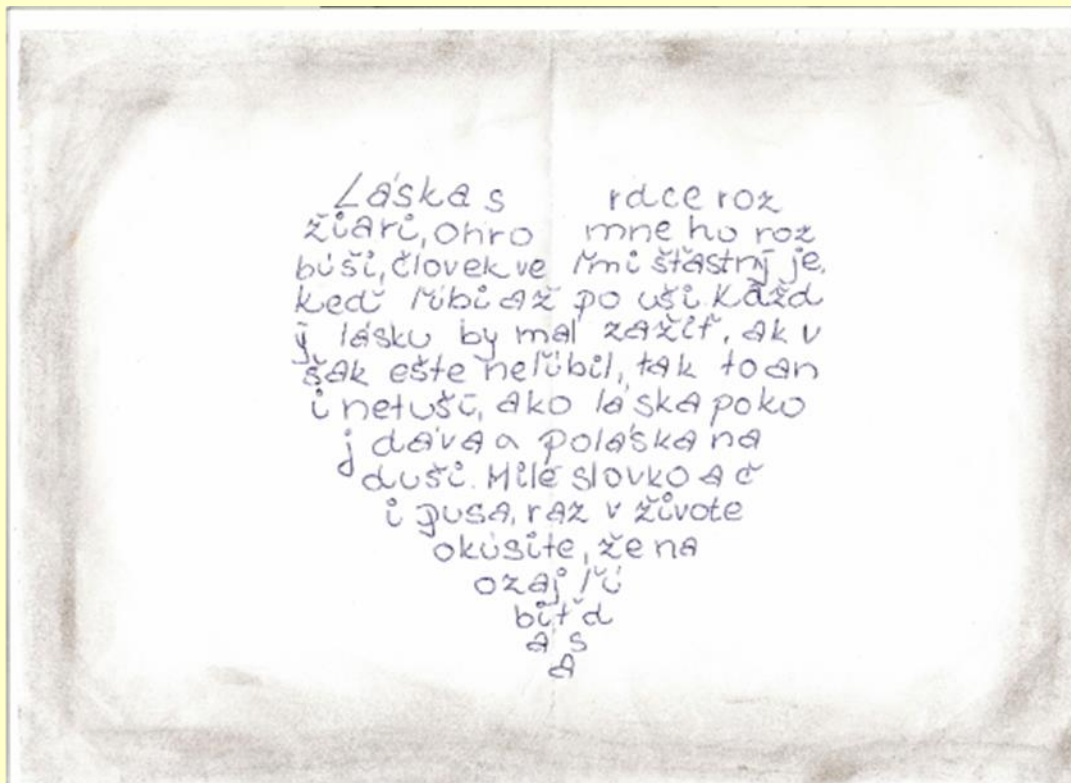
ani sa nenazdám a už mám zlú náladu.

Tvárim sa, že sa nič nedeje,
no ty vieš, že niečo v pohode nie je.
Ja ti to však nepoviem, mlčím,
pozerám do blba a d'alej to v seba to
dusím.

Príčinu ale ani riešenie nájsť neviem,
no takáto fakt byť nechcem.
Chcem byť veselá ako kedysi,
už žiadne trápenia, už žiadne slzy.
Problémy chcem hodiť za hlavu
a myseľ mať jasnú, priehľadnú.
Chcem sa usmievať na svet
a len pozitívne myslieť.

Majka Šul'ová 3.A

Šarlota Branišová 3.A

Dokonalý svet

Obzerajúc sa, som obdivovala svet. To, čo Boh stvoril a nechal ľuďom vo svojej добрote, veriac ich čistote. Sladká vôňa rána zaliala lúku skôr, ako lúč slnka pohladil zarosenú trávku v snahe vysušiť ju a zahrnúť ju čistotou. V tichu, len občas zaštebotal vták, ktorého nikto nemusel poznať, aby pochopil ako slobodne žije.

Pestrofarebné kvety pomaly dvíhali hlávky k oblohe, aby mali komu vystaviť svoju krásu, ktorou vítali nový deň. Nádhera tohto rána vyvolávala pocity ťažko opísateľné slovom.

Slnko menilo farby oblohy aj hladiny vody. More, v diaľke bez pohybu, na brehu narážalo do skál a vyplávalo do vzduchu kvapky spenenej slanej vody. Ovzdušie naplňala vlhkosť a vetrík, slabý, takmer nepocítiteľný, jemne hýbal lístkami vzdialenejších stromov. Obloha tmavnúc ukladala krajinu do pokojného spánku.

Na priedomí zavrzgala drevená podlaha a staré hojdacie kreslá ticho dopĺňali atmosféru dokonalého sveta. Bol preplnený láskou. Domček na samote

pôsobil múdro, prežil toho už mnoho. Z komína pokojne vychádzal dym, akoby sa ho tu nič netýkalo. Staré vrby sa nakláňali k cestičke vedúcej do lesa a svojou krásou sa prihovárali každému, kto šiel okolo a presne v tejto jednoduchosti spočívala dokonalosť.

Ika Hockaufová 2.A

Dôkaz mojej dospelosti

Rozpršalo sa. Opäť. Vzduch naplnila sviežosť mokrej zelene, listy stromov plné kvapôčiek nedokázali vzdorovať gravitácii, prehli sa a spŕška malých korálikov ti posypala už vlhké vlasy.

Tvárou ti preletel úsmev. Pravý, nefalšovaný, dokonale detský - iróniou tohto života - vyvolaný práve skutočnosťou, že dieťaťom už nie si. S hrdosťou v hlase by si mohla komukoľvek oznámiť, že - a teraz veľké fanfáry - už celé dva týždne si oficiálne rátaná medzi dospelých. A tým, ktorí by ti po prečítaní prechádzajúcej vety chceli zablahoželať k narodeninám by bolo vhodné pripomenúť, že sa omeškali o šesť mesiacov...

Začalo sa to v jedno pekné, absolútne obyčajné pondelkové ráno, ktoré malo mať absolútne neobyčajný záver. Spolu s bratom ste si sadli do pripraveného auta, ktoré vás, ako každý deň v týždni, bezpečne zaviedlo do školy. Tak si totižto žili deti vysokopostaveného ministra a ukázkového antisemitu v jednej osobe za vlády Adolfa Hitlera. Mala si vlastnú slúžku a kuchárku, chodila si oblečená vo vyberaných šatách, o akých mohli smrteľníci iba snívvať. Prečo by ťa mala zaujímať nejaká vojna, keď máš vďaka oteckovi život hodný princeznej?

Avšak ten obyčajne neobyčajný pondelok mal všetko zmeniť.

Vodič zastavil na parkovisku pred školou a len čo ste s bratom vystúpili, ponáhl'al sa preč - mamička sa dnes chystala na nákupy a sľúbila, že ti kúpi nové topánky. Keď bolo auto z dohľadu, prekvapene si zaregistrovala, ako tvoj brat kráča k obchodu na druhej strane cesty. Pribehla si k nemu, no on ťa odbil akousi poznámkou o tom, že dnes sa ide zabaviť s kamarátmi.

Dobre, nech si ide, pomyslela si si pohrdavo, ale nepohla si sa. K zemi ťa totiž priklincovalo rýchlo sa rútiace auto, ktoré si tvoj brat - až priveľmi zaujatý sám sebou - nevšimol. Zdalo sa ti, akoby auto zrýchľovalo a tvoj brat spomaľoval...akoby bolo vodičovým údelom sledovať jeho vinou vyhasínajúci život.

Ľudia náhliaci sa po uliciach nevenovali pozornosť hrôze, ktorá bola neodvratne blízko. Odkedy sa začala vojna, každý sa venoval výlučne sám sebe. Iba jeden vychudnutý muž v otrhanom jarníku vkročil ľavou nohou na cestu, schytil ešte stále nič netušiaceho synáčka antisemitu za ruku a stiahol ho na chodník. Oba spadli, auto preletelo okolo, ľudia sa na chvíľu obzreli a potom - ani čo by zbadali príznak či akúsi mátohu - pridali do kroku a zmizli z ulice. Na jednej strane cesty si stála ty, strachom a hrôzou prinútená sledovať celú scénu, na druhej strane tvoj brat a muž - dôvod, pre ktorý ostala ulica vyľudnená. Na šedom, špinavom a otrhanom jarníku svietila šesťcípá hviezda.

Tvoj brat sa zodvihol, nahnevane si niečo hundral popod nos a oprašoval si pritom nohavice od neviditeľných čiastočiek špiny. Muž s bojazlivým pohľadom ešte stále ležal na zemi a ako hladné šteňa sledoval tvojho brata. A on - na tvoje veľké prekvapenie, zdesenie a absolútne znechutenie - kopol do kôpky nešťastia schúlenej na zemi a šiel si ďalej svojou cestou, akoby sa nič nestalo.

Žid, uvažovala si. To zviera, ako ich zvyčajne nazýval tvoj otecko, práve zachránilo život tvojmu bratovi. Človek, ktorý bol nezmyselne odsúdený a opovrhovaný polovicou sveta - či už z presvedčenia, alebo kvôli záchrane vlastného života - žijúca bytosť s vlastnou vôľou práve zachránila život človeku, ktorý bol vďaka nezmyselným činom a názorom svojho otca povýšený na poloboha.

Už si dlhšie nedokázala sledovať úbohého muža, pribehli si k nemu - sústred'ujúc sa na bezpečný prechod cez cestu - a podala si mu ruku. Muž vstal, pokúsil sa o vďačnosť vyjadrujúci úsmev a pomalým krokom odišiel.

Nemohla si tušiť, že tvoj odvážny, ľudskosť prejavujúci skutok videla istá milá tetuška, ktorá neváhala a rozpovedala to svojej dobrej kamarátke. A tak sa správa o tebe dostala do uší tvojich rodičov. To, čo nasledovalo doma, nebolo vôbec príjemné... Všetky tie reči o novom svete, ktoré sprevádzali zúrivy výstup tvojho otca, ti v ušiach zneli komicky, pretože už si nebola tým samolúbym oteckovým dievčatkom, ktoré v zajatí lesku nevidelo problémy sveta. V ten pondelkový večer si už bola dokonalou dospelou dámou, ktorá...

.....ak by to bolo potrebné, urobila by som to zas!"

A po tomto vyhlásení si spokojne odišla do vašej veľkej záhrady túžiaca po korálikoch vo vlasoch.

Gabriela Horváthová 4.B

Dôkaz mojej dospelosti

Odbilo desať hodín. Hlavou mi víria myšlienky jedna za druhou. Je to ako tunel plný obrazov a tvárí, hýriacich farebnou dúhou slov, s ktorými neúprosne ubieha môj čas. Jediné, čo v tejto chvíli dokážem, je obzerat' sa za doznievajúcou ozvenou. Postupne sa z nej vynárajú jednotlivé časti môjho života. Šedé odtiene sa menia v pestrofarebný obrus plný zážitkov. Radosť. Prekvapenie, šťastie, dobro, zlo, deň, noc. Smútok. Smrť. Všetko to, čo nás v živote čaká a neminie... Operačná sála. Predo mnou je vyše osemhodinový zákrok, ktorý možno zachráni život inému človeku. Človeku, na ktorom mi záleží najviac na svete. Človeku, ktorému bude moje srdce patriť aj po smrti. Naozaj...

Ležím na posteli. Vedľa mňa leží môj manžel. Je taký zničený. Ako keby práve teraz trpel za nás oboch. Vyzerá tak slabo a bezmocne. Presne tak, ako keď som ja bojovala za náš krásny, no prikrátky život.

Zrazu začujem odmeraný, tlmený hlas sestričky. „Vyzlečte sa a oblečte si plášť, pani Lenártová. Pán doktor sa na vás pred operáciou chce ešte raz pozrieť.“ Koľko vyšetrení musí absolvovať človek, ktorý už tak, či tak nemá nádej na záchranu ? „Pani doktorka Kocibanová tu dnes nie je?“ Pýtam sa s nádejou v kladnú odpoveď. „Je, no dnes bude len asistovať. Môžete si pokojne ľahnúť.“ Pokojne si ľahnúť. S vedomím, že už po ôsmich hodinách sa bude môcť postaviť a nadýchnuť iba jeden z nás. Čo už na tom. Ja už aj tak nemám veľa času. Sestrička bola dnes taká veľkorysá, že venovala môjmu manželovi ešte jeden letmý pohľad, skontrolovala životné funkcie a vytratila sa z miestnosti.

Ručičky na hodinách sa vliekli tak pomaly, až som mala miestami pocit, že začnú cúvať. A môj život sa začne pretáčať, ako v tých starých čiernobielych filmoch. Kedy človek po páde, znovu padá...

Po nekonečných minútach, v ktorých mi okolitý svet pripomínal iba pravidelný dych môjho manžela, konečne prišiel lekár. Po slúbených vyšetreniach a pravidelných poučeníach, prišla naposledy na rad otázka života, alebo... „Pani Lenártová, ste pevne rozhodnutá podstúpiť tento zákrok? Ešte stále máte možnosť zmeniť svoje rozhodnutie. Keďže ide o tak závažný krok, dávam vám ešte jednu, poslednú, možnosť zmeniť svoje rozhodnutie.“ „Ja som už rozhodnutá pán doktor. A svoje rozhodnutie už nebudem meniť. Ďakujem vám za ochotu a privetivosť, ale vy sám dobre viete, že môj stav...

A potom to prišlo. Jeden jediný vpich ma delil od života. Od môjho krásneho anjelika. Môjho syna. Od milovaného muža, ktorého láska ku mne sa vytratila. Ako vôňa ruží, ktorá po krátkom čase vyprchá. Keď moje žili ochutnali chuť narkózy, naposledy som venovala pohľad osobe, ktorej som sa rozhodla obetovať celý svoj život.

Láska je tá, čo srdce sladkou vôňou naplňa. Ale na oplátku vás privedie i o posledný kúsok rozumu. Aj moja je taká. Plná strastí a prekážok, ktoré musí prekonať.

Celý život ľúbim jedného muža. Žiaden iný nemá miesto v mojom srdci. Nejestvuje sila, ktorá by dokázala rozladiť súzvuk našich duší. Aspoň vo mne nie.

Môjho manžela poznám už od mladosti. Hneď po „Výške“ ma požiadal o ruku. „Všetci nám môžu našu lásku závidieť.“ Vravela som mu. On mi vždy tak vrúčne a úprimne povedal: „Si celý môj svet. Vedľa teba chcem zomrieť.“ Život je taký krásny, myslím si. No po potrate sa mi zdá, že je to všetko iba hra, v ktorej som ja iba bábka, ktorou si niekto máva.

Dlho je v našom dome ticho. Ticho. Také, ktoré zanecháva na stenách stopu. Tmavú a boľavú. No ticho rýchlo vystrieda nádej. Sme v očakávaní. Po druhýkrát. Naše krásne dievčatko je na ceste. Už sa mi zdá, že svoju strastiplnú púť zdolá, keď tu zrazu, pri pôrode... Život už nie je taký krásny, ako sa mi zdal. Ale vraví sa do tretice všetko dobré. A môj nádherný synček je na svete. Zdravý, šťastný. Čo viac môžem chcieť. Ale asi som sa prerátala. Tol'ké šťastie zatemní človeku zrak. Získam najväčší dar od Boha, aký mi môže dať. Ale aká je cena?

Po nekonečných chemoterapiách a liečebných procesoch držím v rukách výsledky. A je to tu. Rozsudok bol vynesенý. Rakovina. Vraj je všetko v poriadku. Ostatné orgány sú úplne zdravé. Len moje dieťa má už navždy predurčený život jedináčika.

Možno neodídem. Ved' povedali, že mám šancu. Príde d'alšia rana.

„Už s tebou nechcem žiť. Chcem sa rozviesť. Milujem inú ženu.“ „Čo som ti urobila?“ Žiadna odpoveď. Len chlad v jeho očiach. Slová sú už zbytočné. Hovorím si, nech je v tom, že ma opúšťa takú, aká som bola na začiatku. Zdravá.

Roky plynú ako voda. A ja chradnem. Zomieram. No netrápi ma choroba. Ale žiaľ. Moja láska ma opúšťa. Žijeme spolu, ale bez seba. Aspoň, že syna máme ešte spolu. Načo taký život, ktorý škriabe v hrdle ako suchý chlieb.

Ale osud má divoké karty. A po priznaní prichádza pád. Za svojou milou sa vyberá. Už po stýkrát. No netuší, že svoj život krutému osudu do rúk vkladá. Počut' škrípanie brzd a rinčanie skla. Keď tu zrazu, jedinou nádejou som mu ja.

Nebojím sa. Viem, že on sa postará o vzácny poklad, ktorý mu tu nechávam. Lebo len ten má v sebe rovnako ako z mojej, tak aj z jeho duše. Anjel. Dôkaz mojej nekonečnej lásky, ktorú on tak bezočivo oklamal.

No on moje rozhodnutie pochopí. Pravda, ak sa raz z toho strašného sna zobudí. A zistí... Čo je vlastne dôkazom ľudskej dospelosti?

Romana Berková 4.A

Človek, na ktorého v živote čakám

Nad otázkou, koho by som chcela
v budúcnosti stretnúť, som sa veľmi
dlho zamýšľala, až som napokon našla
tú pravú osobu.

Čo sa týka jej zovňajšku,
nie je taký dôležitý, no zaslúži si krátky opis. Jej postava sa už pár rokov nejako
veľmi nemení, má približne 55 kíl a 160 centimetrov. Pribúdajú jej len vrásky,
niektoré od smiechu, iné od starostí. Tmavohnedé vlasy sa jej zdravo lesknú,
keďže konečne pochopila, že farbiť si ich nie je zdravé. Trvalo jej to však určitú
dobu. Spod upraveného obočia jej žiaria orieškové oči, za ktorými sa toho mnoho
skrýva. Okolo úst sa jej vytvorilo mnoho vejárikov, vďaka tomu, že sa nikdy
nebráni úsmevu.

Opísať jej povahu už bude ťažší oriešok. Narodila sa v znamení škorpióna,
takže už aj to o niečom svedčí. Je rozvážna, vždy najprv premýšľa, až potom
koná. Tvrdohlavosť a pribojnosť tiež nie sú cudzie pojmy, pokiaľ ide o ňu. Vie si
ísť za svojim, ale nie za cenu, že tým niekomu ublíži. Vie robiť kompromisy.
Napriek tomu, že je zásadová a niekedy aj prehnane úzkostlivá, dokáže si človeka
získať tým, že s radosťou pomôže, ak je to v jej silách. Málokedy povie človeku
v núdzi nie. Nie je ziskuchtivá, robí to pre dobrý pocit, ktorý z toho má.

Pre svoju rodinu a priateľov by urobila prvé aj posledné, nie však na úkor seba a svojho zdravia. Je dobrá sestra, dcéra, mama, manželka. Okolie ju vníma ako dobrého a spravodlivého človeka.

V neposlednom rade je aj odvážna. Častokrát urobí rozhodnutia, ktoré prekvapia nielen jej okolie ale aj ju samu. Nedokáže byť zákerná, a nechápe, ako si niektorí ľudia vedia tak ubližovať. S radosťou sa podelí o radosti aj starosti s každým, kto má o to záujem. Ak je to potrebné, je aj búrlivá vrba. Snaží sa pomôcť, poradiť, naviesť. Najlepšie sa cíti v prírode, nenávidí nakupovanie a trávenie času v obchodných centrách. Považuje to za stratu času, ktorý sa dá využiť omnoho zmysluplnejšie. Rada si prečíta dobrú knihu, trávi čas so svojimi blízkymi, venuje sa všetkému, čo ju akýmkoľvek spôsobom duševne obohacuje. Nezatažuje sa zbytočnosťami. Je zvedavá, celý život sa niečo nové učí.

To je osoba, na ktorú v živote čakám. Na ženu, ktorá bude mať život vo svojich rukách. Ktorá sa nebude báť presadiť si svoje. Bude odvážna, bude chodiť so vztýčenou hlavou, a aj napriek všetkému zlému sa opäť postaví na nohy. Jej okolie, rodina, deti, manžel ju budú mať radi takú, aká je, nebudú sa ju pokúšať pretvoriť na svoj obraz. Budú akceptovať jej osobnosť, jej individualitu. Keď sa jej niečo nepodarí, neprídu so slovami : "Ja som ti to hovoril...", ale podajú jej pomocnú ruku a povedia : „Pod', skúsime to znovu."

Tímea Gorejová 4.A

Vedeli ste, a možno aj nevedeli, že :

*Zubná kefka má okolo 5400 štetiniek

*Oko pštrosa je väčšie ako jeho mozog

*Keď sa vám silno kýchne, môžete si zlomiť rebrá.

*Na svete je 23 % škôd na kopírkach spôsobených tým, že ľudia na nich sedia a snažia sa odkopírovať vlastné zadky

*Oficiálny názov Sochy slobody znie: Sloboda osvetľujúca svet.

*slony sú jedinými cicavcami, ktoré nemôžu skákať

*mačka má 32 svalov v každom uchu

*citróny obsahujú viac cukru ako jahody

*najdlhšia ulica na svete, je Yong Street v Toronte (Kanada):
má 1896 km

*Coca-Cola pôvodne obsahovala kokaín

3.A

Zavtipkujme si

Na ulici plače chlapček. Príde k nemu pani a pýta sa: "Čo sa ti stalo, maličký?"

"Stratil som sa!" vzlyká.

"A poznáš svoju adresu?"

"Áno. Matej zavináč azet bodka es ka."

Pet'ko v obchode so zvieratkami:

- Včera som si u vás kúpil morské prasiatko. Doma som ho pustil do akvária so slanou vodou. Ono sa tam chvíľu radostne čľupkalo, potom si ľahlo na dno a zaspalo. Chcem sa spýtať, kedy sa prebudí a čo mu mám potom dať žrať?

Päťročný chlapec sa pýta mamy:

-Mamička, máš ma rada?

-Pravdaže!

Tak sa rozved' s otcom a zober si uja, čo predáva zmrzlinu.

Príde zajac do mäsiarstva a pýta sa: "Máte bravčové?"

"Áno."

V tom zajac vytiahne pištoľ, odstrelí mäsiara a povie:

"To máš za prasiatko."

"Slečna, vy ste blondínka, že?"

"Ako ste to spoznal? Všet mám parochňu..."

"Tak to by ste si mala dať dole i cenovku."

Škót u lekára:

- "Pán doktor pozrite sa mi na jazyk, zadrela sa mi doň trieska."

- "Trieska do jazyka? A to už ako?"

- "Viete, glg whisky sa mi vylial na podlahu."

Krásne Vianoce a úspešný rok

všetkým Vám praje

redakcia časopisu